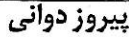

طیف بندی نیروهای داخل نظام
بر حسب مواضع اقتصادی،
سیاسی، ایدئولوژی آنها

آخرین نوشته پروز دوانی که سرشونت او را رقم زد

در طیف نیروهای داخل نظام جمهوری اسلامی، جناحها و جریانها گوناگون وجود دارند. بدلالی بافت پیچیده اقتصادی و اجتماعی و فرهنگی، ساخت و تفریع طبقاتی در کشور، عدم شکل گیری کامل و منسجم احزاب و سازمانها، سیاسی داخل نظام (چه نیروهای درون حاکمیت، چه نیروهای بیرون حکومت)، و نیز بدلیل تنوع برداشتهای فکری و سیاسی، پیچیدگی شخصیتها و منشها و خصوصیات و رفتارها، و وجود اختلافات صرف قدرت طبائنه و جاه طلبانه (که حتی در برخی موارد، انگیزه های اقتصادی، اجتماعی و فرهنگی ندارد)... موجب شده است تا نه تنها در طیف نیروهای داخل نظام انسجام و مواضع دیدگاهی در همه عرصه ها وجود نداشته باشد، بلکه در این طیف، جناحهای گوناگون، و درون هر جناح، بخشهای متضاد که با هم اختلافات جدی هم دارند، حضور فعالانه داشته باشد. به این ترتیب می توان جناح ها یا بخشهای را یک جناح یا گروههایی از چند جناح گوناگون را یافت که ملأ از نظر اقتصادی دارای دیدگاه یکسان هستند و منافع طبقاتی واحدی را نمایندگی می کنند، ولی از نظر سیاسی یا فرهنگی یا ایدئولوژیک دارای دیدگاه متفاوت هستند و بر عکس.

به اعتقاد ما، تقسیم بندی طیف

تحلیلی بر گفتارهای تازه محافظه کاران

مهملدی مقدم
 - «الیراسی فرهنکی قصد دارد ارزش های اسلام و انقلاب را میزبانی کند...»
 «الیراسی میگوید که با یک توطئه سیاسی آرام پارلمانی به اهداف خود دست یابد.»
 در روز قبل، هنگامی که فرمانده هاشمیتزین نهاد نظامی کشور در همایش جمعی از روحانیان این گونه سخن گفت، رنگ بارهای اصلاح طلبان به صدا درآمد. گرچه پرسب زدن و متهم کردن رفیق رفتار غیر منتظره ای در مورد محافظه کارانی به خصوص طی سالهای اخیر نبوده است و این گونه موضع گیری گشتن غالب محافظه کاران به خصوص در حوالی انتخابات را تشکیل می دهد اما بسیاری از محافظان بر این باور هستند که به کار گرفتن تعبیر «کودنای پارلمانی» که در روزهای اخیر در ادبیات سیاسی چند چهره محافظه کار تکرار شده است، می تواند حاوی نکات قابل ملاحظه ای باشد. اگر جانی برای رای و نظر مردم، اصلی کار نباشد و آنان را بایق به دست گرفتن حق کفایت پرسروتن خویش نداند، در صورتی که مردم حاضر به پذیرش برنامه های این سوت، معتقد خواهد بود توطئه ای صورت گرفته است و عدای قصد دارند با فریب مردم برنامه های خود را تحت پوشش آنان برون دهند. پس همانطور که کارگران با توسل به زور و توطئه خود را تحمیل کرده اند، مقابله کنندگان با کودکان حق دارند به زور مانع آنان شوند.
 به نظر می رسد، محافظه کاران که در یک فضای آرام و متطقی و در صورت بزرگتری انتخابات آزاد خود را بازنگان می بینان می دانند، مشول هفایت شده اند تا با آماده کردن افکار عمومی و ایجاد پشتهوانه توجیهی برای برخوردهای غیرقانونی انتخاباتی اندک مردم، زمام امور را از دست ندهند. این سخنان